

ærede Medlem, som det gaar de gamle Koner, de tro alt, hvad der staaar paa Tryk. Men det skal man ikke, man skal veje og vrage og være kritisk, thi saa finder man Sandheden, saa finder man Forstaaelsen. Det har det ærede Medlem nu ikke fuldstændig gjort. Han hævdede jo, at den Organisation, hvis særlige Skytshelgen han er, er en saadan, at de fagorganiserede Arbejdere ikke vare berettigede til at bekæmpe den. Han sagde, at man benævnedem dem Skruebrækkere. Det siger jeg ikke. Jeg citerer kun § 4 i Lovene for Kristeligt dansk Fællesforbunds københavnske Afdeling, og der staaar: „Under Lockout eller Strejke skulle Afdelingens aktive Medlemmer hurtigst sammenkaldes til ekstraordinær Generalforsamling, og bliver det her vedtaget, at disse skulle holde sig neutrale i denne Sag, da maa dens Arbejdsgivere kun antage i Arbejde saadanne Svende eller Arbejdere, som vare Medlemmer af „Kristeligt dansk Fællesforbund“, inden Lockout blev erklæret.“ Altsaa, man kan sikre sig en organisatorisk Ret til at blive Skruebrækker ved i Forvejen at melde sig ind i Kristeligt dansk Fællesforbund, thi er man blot Medlem deraf, inden Strejke eller Lockout udbryder, har man Ret til at optage Arbejdet. I en senere Paragraf staaar der: „Hvis et Medlem af Afdelingen bliver boycottet under en Lockout eller Strejke, er Afdelingen pligtig til at yde vedkommende al mulig Hjælp og Støtte, eventuelt ved Arbejdskraft eller Arbejde gennem Kristeligt dansk Fællesforbunds Medlemmer.“ Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer sige om den Ting, naar man skal bedømme Kristeligt dansk Fællesforbunds Stilling over for fagorganiserede Arbejdere, og om vi ganske rolig kunne se paa, at der øves en Virksomhed efter dette Program. Jeg mener, at det kan man ikke. Et Motto, som den samme Forening har, vilde jeg gerne have Lov til at citere, det lyder saaledes: „Herren skal stride for eder, og I skulle være stille“. Det er et Motto for en Fagforening! I en Tid, hvor Morgans Aard svæver over Vandene, hvor en Brandt dirigerer en væsentlig Del af vor Skibsfart, hvor Frikonkurrencen huserer og søger at gøre det daarligere for Arbejderne, skulle Arbejderne være stille, og lade Herren raade og arbejde for dem. Nej, den ærede Ordfører maa tillade mig, det kunne Arbejderne ikke være under saadanne Forhold. Det er et Citat af 2den Mose Bogs 14de Kapitel 14de Vers. Moses var vist en god Mand. Han var jo en Lovgiver;

og der havde vistnok været godt Tømmer i ham til en Justitsminister. Han gav sine Love i en knap Form, han talte kort og fyndigt, hvad man ikke altid kan sige om Lovgivere, heller ikke om Justitsministre. Men denne Egenskab havde han i hvert Fald. Men jeg tror dog ikke, han duer til at blive taget til Indtægt for en moderne Fagforening i 1903. Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger til den ærede Ordfører, fordi jeg synes, han kom ldt for langt ud i sit Forsvar for denne Organisation og i sit Angreb paa Fagforeningerne. Hans Historier skal jeg, som sagt, lade ligge.

N. Andersen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til den ærede Ordfører. Den skal blive overmaade kort, fordi den er personlig. Det er mig naturligvis en stor Sorg, at den ærede Ordfører har frakendt mig Sagkundskab paa Arbejdsspørgsmaalets Omraade. Jeg skal villig bekende, at jeg var forfængelig nok til at tro, at jeg havde nogen Sagkundskab paa dette Omraade. Da nu den højtærede Ordfører har sagt, at jeg ikke har det, vil jeg gerne spørge den højtærede Ordfører, om jeg ikke kunde faa et Kursus hos Ordføreren i saa Henseende. Den ærede Ordfører kom dernæst — jeg synes, det var ganske overflødig, men det maa han jo bedømme — ind paa at omtale den Sagkundskab, hvormed jeg nu og da optraadte her i Tinget. Jeg ved egentlig ikke af, at jeg nogen Sinde har givet mig ud for, som den ærede Ordfører sagde, ved hver given mulig eller umulig Lejlighed at optræde som sagkyndig. Hvis den ærede Ordfører har haft det Indtryk, at jeg af og til har kunnet tale her med en vis Sagkundskab, vil jeg gerne henstille til den ærede Ordfører at overveje, om det ikke muligvis kunde ligge deri, at jeg ikke forlanger Ordet eller taler her i denne Sal om andre Sager end dem, jeg har noget Kendskab til. Maaske dette Forhold fra min Side staaar i Modsætning til den ærede Ordførers Princip — det ved jeg ikke, det skal jeg ikke indlade mig paa at afgøre — men jeg tror at turde sige, at jeg er meget bange for at tage Ordet her, naar det drejer sig om Ting, jeg i Forvejen ved, at jeg ikke forstaaer mig paa.

M. Madsen: Jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg hører til den Kategori, der af det ærede Medlem, min i øvrigt brave Meningsfælle til højre (N. Andersen), blev betegnet som naiv, men jeg føler dog Anled-